

Kalarak Gidiyorum

– AyserÖZBAKIR · 04 Aralık 2011

Güneş battığı yerden göğün gözü kararır,
Gecenin karasına dalarak gidiyorum.
Tan ağardığı yerden ayın yüzü sararır,
Kanayan dil yarası dolarak gidiyorum.

İliğimi sağdılar damarlarım kurudu,
Dilimi susturdular beynime kan yürüdü,
Koynumda kucağımda masum sevgi dururdu,
Dert yüklendi bünyeme alarak gidiyorum.

Sessiz kalan isyanım kalemde olur feryat,
Mısralarda özüm var anlayamıyor heyhat !
Nerde nasıl son bulur beli bükük bu hayat,
Kına yaktım saçıma yolarak gidiyorum.

Kar üstünde değildi bizden kalan hiç bir iz
Ayrı ayrı ölsekde mahşerde beraberiz.
Bu bağ ile sıratın üstünde de geçeriz.
Kanaatkâr olursan kalarak gidiyorum.

Ayser ÖZBAKIR